

تلفن: ۰۸۷۶۱۷۴۰ نمابر: ۰۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۰۸۷۶۹۰۷۵ پیامک: ۰۴۵۱۲۱۳ ۰۳۰۰۰۴۵۱ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸ مصدوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۰۸۷۴۸۸۰۰	
چاپ: شرکت چاپ جام‌چم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی/ چاپخانه جام‌چم پرنتر برنا	
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱) انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲ http://irannewsaper.ir	
اذان ظهر ۱۳/۰۵ اذان مغرب ۱۹/۵۴ نیمه شب شرعی ۰۲/۰۲ اذان صبح فردا ۵/۰۷ طلوع آفتاب فردا ۶/۳۴	

امام‌علی (ع): <p>از قاره گناهان بزرگ، به فریاد مظلوم رسیدن و تسلی دادن به افراد غمگین است.</p> <p>نهیج البلاغهحکمت ۲۴</p>	سخن روز
---	----------------

نگاره

ایمان نوری نجفی

وضعیت قرمز کرونایی

#تهران

حرف‌های علیرضا زالی، فرمانده ستاد مبارزه با کروناي تهران و محسن هاشمی رئیس شورای شهر تهران درباره وضعیت بیماری کرونا در این شهر، بازتاب زیادی داشت. زالی گفت هر ۱۶ دقیقه یک بیمار مبتلا به کرونا در تهران جان خود را از دست می‌دهد و محسن هاشمی از جان باختن ۷۰ نفر در یک روز بر اثر بیماری کرونا در تهران خبر داد. این نقل قول‌ها را کاربران زیادی بازنشر کردند و با نگرانی از شرایط تهران نوشتند. بسیاری از آنها خواستار سریع‌تر شدن روند واکسیناسیون و قرنطینه تهران هستند: «گرم‌ا دم‌کردگی بی‌سابقه هوا. مسافران چپیده توی بی‌آرتی‌ها و متروها. خیابان‌های شلوغ و همه مشاغل مشغول به کار. این موج کرونا همه ما را با خود می‌برد.»، «دوتا دوستانم و یک همسایه تا حالا کرونا گرفتند. بسرعت نور می‌تازد و می‌آید. نه حریف مسئولان می‌شویم و نه حریف مردم! والله دیشب همسایه بغلی ما تولد مفصلی داشتند؛ نه کسی به ما رحمش می‌آید نه خودمان به خودمان رحم می‌کنیم. به قول هما روستا: ما همه می‌میریم، به تهران نمی‌رسیم.»، «مرگ ۷۰ نفر در ۲۴ ساعت گذشته در تهران. آیا این آمار واقعی ست یا باید این رقم را چند برابر کرد؟»، «کرونا جان ما بچه شهرستاییم، تهران برای کارکردن اومدیم. مرسی.»، «از صبح رفتم بیمارستان قلاتانی واکسن کرونا بزنیم برا پدرم که بیماری خاص داره. اولاً این همه زپ میدن که داریم بیماران خاص رو واکسیناسیون می‌کنیم، کلاً دو تا بیمارستان تو تهران این کارو انجام میدن، یکیشون ۲۵۰ و اون یکی

پذیرش نگرفت و پدرش رو برگردوند خونه! خصوصی و دولتی هم نداره، جان نیست»، «دستم دیروز تصادف کرده، رفتم بیمارستان شب پیشش یاشم و چیزی و قابلیت‌ها امکانات افتضاحه. خیلی تعداد کرونایی‌ها زیاده، اوضاع وحشتناکه»، «بیمارستان‌های تهران تخت ICU خالی برای کرونا ندارند.. همکارم که تو یه بیمارستان دولتیہ گفت مردم قبل از اینکه بستری بشن تو اورژانس فوت میکنن»، «کرونا داره تهران رو قتل عام می‌کنه».

شهر وند مجازی	بکنه خدماتی
<p>روا از کیلویی ۲۴.۵ به ۶۵ می‌رسونه. اعتراض می‌کنم میره برام فاکتور میراره که من دیله رو کیلویی ۸۵ می‌خرم. تو فاکتورش می‌بینم که ران رو ۳۰ خریده خودش. میگم این چه پس؟ میگه این ران پاک‌نشده است»، «ایران جایبه که وقتی میگن مرغ نیست یا گرون شده از فرداش همه تشنه میشن که مرغ بخرن و تو صف وایسن، حتی کسی که تا دیروز از مرغ بدش می‌اومد.»، «اگه نهاده‌های دامی و غذای طیور به‌موقع از گمرک ترخیص و توزیع نشه... چایه که هم قیمت مرغ اضافه میشه روزهای آینده قطعاً»، «سال‌ها بود که مرغ رو به‌صورت قطعه شده و بسته‌بندی شده از سوپرها می‌خریدم. بعد از دو هفته بی‌مرغی، دیگه تسلیم شدم و مرغ درسته خریدم. موقع پاک کردن، دخترم رو صدا کردم بیاد یاد بگیره، چون تا حالا ندیده بود.»، «هر وقت قیمت مرغ پایین اومد اونوقت باور کنین دلار و سکه ارزون شده.»</p>	<p>قیمت مرغ و صف‌های آن هنوز هم خرساز است. دیروز که اعلام شد افزایش ۱۰۰ درصدی قیمت مرغ در پایان سال ۹۹ ثبت شده است کاربرانی به این موضوع پرداختند و از گرانی مرغ و کمبود آن نوشتند: «امروز شیش جا رفتم مرغ نداشتن.»، «جالبه شترمرغ هست بلدرچین هست کبک هست ولی مرغ نیست.»، «پوست مرغ کیلویی ۶ هزار تومن»، «کاش یکی بیاد به ما بگه چی شد تا قیمت مرغ رفت بالا عرضه‌اش تو بازار چندین برابر شد؟ یه مدته نسبت به صف مرغ و قیمتش بی‌توجهی می‌کنید.»، «علی دایی دو کلمه درمورد مرغ حرف زده، تو اینستاگرام دارن با تختی مقایسه‌اش میکنن»، «رفتم مرغ قاچاقی خریدم. روغن هم اول گفت نداریم بعد گفت شما آشنایی یکی آورد ۷۹ تومن. می‌ترسم چند وقت دیگه مثلاً نون هم بیفته دست ماغیا»، «چه فرایندی روی مرغ انجام میدن که ران</p>

تئاتر تأثیر زیادی روی من داشته است

اصغر فرادی: تئاتر تأثیر بسیار زیادی بر جایگاه و کسی که هستم داشته و فرم و نگاه من در تئاتر شکل گرفته است. تئاتر را بیشتر

دوست دارم. رابطه تئاتر با مردم آژادتر و دموکراتیک‌تر است. در سینما مخاطب آن چیزی را می‌بیند که کارگردان می‌خواهد اما در تئاتر یک اثر را می‌توان با چشم‌های گوناگون دید چرا که هر یک از تماشاچیان می‌توانند توجه خود را به یکی از جزئیات جلب کنند. با اییسن یاد گرفتیم که می‌توان از زوایای گوناگون به یک اثر نگاه کرد. در حوزه سینما هم به نظر من دو نوع فیلمساز وجود دارد: برخی از قلب و ناخودآگاه خود فیلم می‌سازند و برخی دیگر بر اساس منطق و دلیل. من بر اساس قلب و ناخودآگاهم فیلم می‌سازم و به همین دلیل نمی‌توانم همه چیز را کنترل کنم. در فیلم‌هایم نمی‌توانم فرم داخلی را از فرم جهانی متمایز کنم و یک فیلم داخلی در صورتی که بدرستی ساخته شود در همه نقاط جهان قابل درک است و نباید مرزی میان فرم داخلی و جهانی وجود داشته باشد.

بخشی از صحبت‌های این فیلمساز ایرانی در گفت‌وگو با روزنامه اسپانیایی **Canarias** ۷

دبیر یاداری

در پاسداشت سالگرد شهادت شهید مرتضی آوینی

در سوگ هنر مردمی

شناخت درست چهره‌های فرهنگی بدون شناخت جایگاه تاریخی آنان ممکن نیست. همان‌گونه‌که پدیده‌های فرهنگی در خلا و بدون زمینه پدید نمی‌آیند، نخبگان فرهنگی نیز از هیچ متولد نمی‌شوند. بلکه در بستری متأثر از گذشته و در شرایط تربیتی پیچیده محیط و دوره‌ای که به آن تعلق دارند سر برمی‌آورند، می‌بالند، به آفرینش می‌پردازند و بر لایه‌هایی از جامعه تأثیر می‌گذارند. شهید سید مرتضی آوینی نیز بر همین قاعده، مولود زمینه و زمانه‌ای بود که علاوه بر پیشینه فرهنگی، از مجموع تحولات و مناسبات اجتماعی و فرهنگی عصر خود تأثیر گرفته و در ادامه توانست تأثیرگذار باشد. تا آنجا که موفق شد با هنر خود عظمت و خصیصه‌های فرهنگی نسل اول انقلاب را به ارزش و فرصتی تجدیدپذیر تبدیل کرده و از بین جوانان و سایر اقشار برای آن همدلان و همراهانی همیشگی بیابد و راه و مرام ایشان را از خودگذشتگی را بر جاده صواب و انصاف فراوری آیندگان قرار داده و خاطره‌ای خوش و درخشان از آن باقی گذارد.

هنر به عنوان بهترین و مؤثرترین وسیله ارتباطی و به مثابه زبانی رسا و مشترک، امکانی برای ثبت، ضبط و انعکاس پدیده‌های اجتماعی – فرهنگی و باقی‌گذاردن میراث تاریخی برای نسل‌های بعد محسوب است. سید مرتضی آوینی از جایگاه یک هنرمند به معرفی، بسط و توسعه فرهنگ غنی جبهه پرداخت و جایگاه ممتاز آن را شناساند و سربلندی‌های مردم ایران در این ارتباط را تبیین نمود. از این رومی‌توان هنر سید مرتضی را تلاشی معنوی بر شمرع که خصیصه‌های یک دوره استثنایی را بازتاب داده و ماندگار کرد.

و این رسالت را در هنری یافت که خود بدان عنوان «هنر دینی» داده است و در تبیین آن می‌گوید: «هنر دینی، هنری است که در ذیل دین محقق شده باشد و این حقیقتی است متمایز از آنکه هنر امروز، امری مذهبی را همچون موضوع کار خود برگزید.» آوینی هنر دینی را در قالب و صورت شعر کهن، معماری قدیم ایران، موسیقی مقامی و... یافته و آنها را همان حقیقت دین و نتیجه تاریخی تلاش انسان برای اتقرب به حقیقت مطلق برمی‌شمرد. وی معتقد است هنر تھی از معنویت از آنجا آغاز می‌شود که اراده آزاد هنرمند، اشیا را از صورت طبیعی و شان ازلی‌شان

یاد

اسماعیل علوی

بیرون می‌آورد و توسط کلام و صوت و نقش و حجم، عوالم درونی خودش را روایتگری می‌کند. از این رو شهید آوینی با طرح شعارث دینی در آثارش به عنوان عنصری محوری به رواج هنر معنویت‌گرا می‌پردازد و با اساس قرار دادن اندیشه توحیدی، کعبه را به نشانه رمز و تمثیل آن و حلقه ارتباط ادیان توحیدی منشأ هنر معنوی و حقیقت آن می‌داند. او دامنه افکار خود را از باورمندی به توحید به عرصه‌های جدی اجتماع می‌کشد و باطن قبیله را در دیگر دوستی و ایثارگری می‌یابد و بر جسم بی‌روح و تهی از معنویت دینداراران ظاهری می‌تازد. آوینی کار خود را با روایت آنچه بر «خان گزیده‌ها» رفته است آغاز می‌کند و با تاختن به ظلم منشأ گرفته از شرک و خود پرستی بر سیاق‌های معمول و جا افتاده می‌خروشد. با شروع جنگ به جبهه‌ها می‌شتابد و با معرفی شهروندان شهر آسمانی یادگار منحصر به فرد از خود به یادگاری می‌گذارد در ادامه و در جست‌وجوی گمنامان جبهه توحید خطر می‌کند و پا به میدان مین می‌گذارد و سرانجام در آتش کین دنیاپرستان و سلطه‌گستران گرفتار آمده و به فیض شهادت ناثل می‌آید.

تئاتر در ایران از کودتا تا انقلاب

کتابی که در حال حاضر مشغول مطالعه آن هستم کتاب «تئاتر در ایران» (از کودتا تا انقلاب) نوشته ناصر حسینی‌مهر است. متأسفانه ما در حوزه تاریخ تئاتر ایران کتاب کم داریم و این کتاب با وجود اینکه بازتابی از نگره‌ها و سلیقه‌های نویسنده نیز هست اما می‌توان گفت کتابی است ارزشمند و خواندنی به این دلیل که در طول مرور این تاریخ نزدیک، از چهره‌های شاخصی نام برده می‌شود و درخصوص تاریخی که آنها حضور داشته‌اند و تئاتر را به امروز رسانده‌اند سخن گفته می‌شود و هم اینکه دیدگاه‌های نسبتاً تازه‌ای از این دوران (هر چند همان‌طور که گفته شد برآمده از نظر و نگره نویسنده) برای مخاطبان خود و همچنین اهالی تئاتر دربردارد. کتاب از مقطعی خاص در تئاتر ایران کار را پی می‌گیرد؛ مقطعی که تئاتر ایران در راه دیگری قدم برمی‌داشت، راهی که بدرستی و به‌طور طبیعی و نیز منطق با ملزومات اجتماعی این سرزمین به وجود آمده بود. منظور دهه نخست و دوم قرن جدید خورشیدی و آن دوره طلایی تئاتر در تهران (بخصوص در تئاترهای لاله زار) است که با حضور هنرمندانی مستعد و اندیشمند ارتباطی عمیق و تنگاتنگ با مخاطبان برقرار می‌کرد و «تئاتر ملی» را سامان می‌داد و بعدها در دهه چهل و پنجاه، با حضور نمایشگران و نمایشنامه‌نویسانی با گرایش‌هایی متفاوت، سیر طبیعی و واقعی این هنر را در ایران طی کرد؛ نمایشگرانی که به نقش تردیدناپذیر اجتماعی تئاتر پی برده بودند و آثارشان منتقدانه و روشنگرانه بود.

تصویر زمانه و زندگی پیرامونشان بود و همواره بر لبه تیغ سانسور راه می‌رفتند تا اینکه ناگهان پژواک آوانگار دیسم اروپا در گوش تئاتر ما پیچید. کتاب «تئاتر در ایران از کودتا تا انقلاب» را انتشارات «ماهریس» منتشر کرده است.

عکس

نوشت

موزه هنرهای معاصر پیش از اینکه به دلیل خیز چهارم کرونا تعطیل شود نمایشگاهی به‌نام «ارمغان» برگزار کرده بود که قرار بود تا ۲۹ فروردین ادامه داشته باشد. در کنار آثار جعفر روح بخش و حسین زنده‌رودی آثاری از فرامرز پیلارام هنرمند شاخص جنبش سفاخانه‌ای در این نمایشگاه به نمایش در آمد که بعضی از آن‌ها توسط منیژه میرعمادی طراح و نقاش به موزه هنرهای معاصر اهدا شده بود.

کسی که به خودش دروغ می‌گوید و به دروغ خودش گوش می‌دهد، کارش به جایی خواهد رسید که هیچ حقیقتی را نه از خودش و نه از دیگران تشخیص نخواهد داد.

درباره اوتیسم و ماه جهانی آگاهی بخشی

اوتیسم

تفاوتی از نوع یک زندگی

تا به حال در محیط‌های شلوغ مثل فروشگاه، میهمانی‌ها و اتوبوس و... به بچه‌هایی برخورد کرده‌اید که گوش‌هایشان را بگیرند و خودشان را تکان بدهند، فریاد بزنند، یا خودشان را بزنند و به اصطلاح دچار بهم ریختگی شده باشند. بچه‌هایی که وقتی صدایشان می‌کنید به شما نگاه نمی‌کنند و هیچ تماس چشمی ندارند، یا نسبت به سایر همسالان کلام ندارند و نمی‌توانند کلمات را بدرستی ادا کنند، سوسوسا روی چیدمان وسایل‌شان دارند، از بغل کردن و لمس شدن گریزان هستند؟ گاهی بچه‌ای را دیده‌اید که یک حرکت تکراری و اصطلاحاً کلیشه‌ای انجام بدهد؟ بچه‌ای که کارهای خطرناکی بکند و درد را حس نکند؟ یا نوجوانانی که در رفتار و کلام متفاوت‌تر از همسالان حرف می‌زنند و رفتار و کلام شما را اگر ابهام و ضرب‌المثل و کنایه داشته باشد، درک نمی‌کنند.

با پدر و مادرهای مستأصل برخورد داشته‌اید و نگاه نگران شان را از قضاوت و نصیحت شنیدن، نگران از متهم شدن به اینکه بچه‌شان را خوب و درست تربیت نکرده‌اند؟ یا کارهایی را که باید انجام می‌دادند، درست انجام نداده‌اند. آیا همکاری داشته‌اید که از جابه جایی اتفاقی روی میزش بشدت به هم بریزد؟ یا بدرستی نتواند احساسات دیگر همکاران را درک کند و نتواند صورت خوانی کند و گیج بشود؟ یا از یک دست دادن ساده گریزان باشد، رفتار تکراری، غذای تکراری و سر وقت و...

این‌ها می‌تواند نشانه‌هایی از اوتیسم باشد. در ماه جهانی آگاهی بخشی اوتیسم هستیم، شما چقدر با اوتیسم آشنا هستید؟ چقدر

درباره آن شنیده‌اید و

است، اکثراً آنها هستند. متأسفانه در جامعه ما، آموزش و پرورش

و رسانه ملی اطلاعات جامع و واقعی در اختیار افراد جامعه در خصوص اختلالات قرار نمی‌دهد از طرفی هم خانواده‌ها به دلیل نگرانی‌هایی که به برخی از آنها اشاره شد این موارد را پنهان می‌کنند. اما در بسیاری از جوامع ب्राحتی به آن پرداخته شده است، مخصوصاً از طریق کتاب برای گروه‌های سنی مختلف درگیر طیف اوتیسم با برای دیگرانی که باید با می‌خواهند بدانند. الزاماً بچه‌های کتاب‌ها برای دیگران مفید خواهد بود تا بدانند که چه در ذهن و زندگی این افراد هست. اینکه بدانیم با همسایه، همکلاسی، خواهر و برادر، دوست یا والدینی که درگیر این طیف هستند چطور برخورد کنیم، آنها دنیای اطراف را چگونه می‌بینند و... این اطلاعات می‌تواند به ارتباطی سالم‌تر و همدمندتر کمک کند. باید بدانیم اوتیسم یک بیماری نیست. یک تفاوت است و به‌عنوان یک مسئولیت اجتماعی اگر آن را بشناسیم جامعه‌ای امن‌تر، سالم‌تر و شاداب‌تر خواهیم داشت و زندگی را برای خودمان و دیگران آسان‌تر خواهیم کرد.

■ در ادامه به چند کتاب داستانی با این موضوع اشاره می‌کنیم، دو کتاب اول برای بزرگترهاست:

ماجراي عجيب سگي در شب (مارک هادون/شिला ساسانی نیا/ افق، پروژه رزی (گرام سیمسیون/ مهدی نسرين/ مرکز)
■ این کتاب‌ها درباره نوجوان طیف اوتیسم است

مقرررات (سینتیا لرد/ افق)، باستیل‌های بنفش (کاترین ایل گیت/ پرتقال)، مرغ مقلد (پاتریک ارسکین/ افق)، اقیانوسی در ذهن (کلر وندر پول/ پرتقال)
■ کتاب‌های مربوط به کودکان
خط خطی‌های من (شاینا رادولف/ کتاب پارک)، پسری که دنبال باد رفت (میشل ورتینگتون/ کتاب پارک)، برادرم اوتیسم دارد (جنیفر مور- هارتنوس/ نرديان)، همچنین در سایت هدهد تقسیم‌بندی کتاب‌ها برای کودکان اوتیسم مشخص شده که می‌تواند برای خانواده‌ها کاربردی باشد. دنیای بچه‌های اوتیسم ساده است بدون دروغ و نیرنگ. به ساده‌ترین کلمات و احساسات. بدون پیچیدگی‌های دنیای بزرگسالان. آنها متفاوت هستند، متفاوت نگاه می‌کنند، حس می‌کنند و زندگی می‌کنند. اما در کنار ما و در این جامعه باید از حقوق مناسب بهره‌مند باشند و آگاهی ما این امکان را فراهم می‌کند.